

Arrest

nr. 277 520 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 19 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Macedonische nationaliteit te bezitten en Rom te zijn. U bent geboren op (...) in Deu in Duitsland. Toen u enkele maanden oud was vestigden uw ouders zich in Skopje in Noord-Macedonië. Uw moeder stierf zes à zeven jaar geleden. U bent gehuwd met R. A., G. (...) (o.v. (...)) en jullie hebben samen vier kinderen: A., I. (...) (o.v. (...)); A., A. (...) (o.v. (...)); A., An. (...) (o.v. (...)); en A., E. (...) (o.v. (...)). Jullie dochter An. (...) heeft sinds haar geboorte hartproblemen.

In 2014 trok u met uw vrouw, uw zoon I. (...) en uw twee dochters A. (...) en An. (...) naar Duitsland waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden op 17 maart 2015 omwille van de medische problemen van An. (...). Zes maanden later kregen jullie een negatief antwoord en een bevel om Duitsland

te verlaten, maar jullie besloten te blijven. In totaal bleven u en uw gezin ongeveer een jaar in Duitsland eer jullie naar Noord-Macedonië werden gerepatriëerd.

Vier of vijf jaar geleden verkreeg u bij de Stopalska bank een staatslening met lage interesten. De lening bedroeg 5.000 euro die u in een periode van vijf jaar diende terug te betalen. U gebruikte de lening om de medische kosten van uw dochter An. (...) en renovaties aan uw huis te betalen. U verloor echter niet lang na de kredietverstrekking uw werk waardoor u het geleende geld niet kon terugbetalen. Volgens het advies van anderen en de informatie die u opzocht moeten personen die hun werk verliezen het geleende geld niet terugbetalen. Desalniettemin werd u ongeveer anderhalf jaar geleden door de rechtbank gedagvaard omwille van uw schuld, maar u daagde niet op. De rechtbank veroordeelde u tot een effectieve gevangenisstraf van zes tot acht maanden en een boete van 6.500 euro.

U leende ongeveer één jaar geleden 5.000 euro van een particuliere Albanese kredietverstrekker. U ging naar zijn kantoor en kreeg het geld cash mee. U loste een deel van uw schuld af maar u kon het totale geleende bedrag echter niet tijdig terugbetalen. Nu moest u in plaats van 5.000 euro het dubbele terugbetalen. U kon dit niet en werd door onbekende Albanezen benaderd. Zo kreeg u in mei 2021 voor het eerst een telefoontje van de Albanezen die het geleende geld teruggeisten van u. U kreeg twee tot drie weken de tijd om uw schuld te betalen. Na die twee à drie weken werd u opnieuw opgebeld, maar u zei dat u het geld niet had. U kreeg opnieuw één maand respijt. Nadien werd u in totaal vijf of zes keer aan uw huis benaderd door de Albanese schuldeisers, maar u kon nooit betalen. De voorlaatste en laatste keer was u niet thuis maar uw vrouw wel. Uw vrouw en kinderen werden bedreigd door de Albanezen en u kreeg opnieuw twee weken de tijd om het geld bijeen te zoeken. U en uw vrouw besloten één week later om Noord-Macedonië te verlaten.

Op 25 oktober 2021 verliet u samen met uw echtgenote en jullie vier kinderen Noord-Macedonië. Jullie reisden per bus naar België waar u en uw echtgenote op 26 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Eén week na jullie aankomst in België kwamen de Albanezen waarvan u geld leende naar het huis van uw zus. Uw zus vertelde hen dat u het land had verlaten. Twee weken later kwamen de Albanezen opnieuw naar uw zus. Ze vertelden haar dat indien u het geleende geld niet terugbetaalt ze het geld van uw zus zullen eisen. Zolang ze het geld niet zien zullen ze u of haar lastigvallen, aldus uw zus.

U noch iemand van uw familie diende een klacht in tegen de Albanezen omdat de meeste personen die bij de politie of rechtbanken werken ook Albanezen zijn. Het is voor uw schuldeisers dus geen probleem om een klacht tegen zich te ontvangen omdat men de klacht toch niet zal verwerken of opzoekingen zal doen.

Bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest u dat u, uw echtgenote en jullie kinderen gevisieerd zullen worden door de Albanezen van wie u geld leende. U vreest daarnaast ook bij terugkeer door de Noord-Macedonische autoriteiten opgepakt te worden omdat u werd veroordeeld wegens uw niet-afgeloste schuld bij de Stopalska bank.

U en uw vrouw leggen ter staving van jullie verzoek de volgende stukken neer: jullie originele identiteitskaarten, de kopie van jullie huwelijksakte, de kopieën van de geboorteakten van jullie vier kinderen en originele documenten inzake de medische problemen van jullie dochter An. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Noord-Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst komt uw algemene geloofwaardigheid onder druk te staan doordat u en uw echtgenote nagelaten hebben jullie paspoort voor te leggen aan de Belgische asielinstanties terwijl jullie wel in jullie bezit zijn ervan in België, aangezien deze stukken in Gent bij uw tante liggen (Verklaring DVZ A., Z. (...) d.d. 25 november 2021, vraag 28; Verklaring DVZ R. A., G. (...) d.d. 26 november 2021, vraag 28; notities van het persoonlijk onderhoud A., Z. (...) d.d. 25 januari 2022, hierna CGVS man, p.5; notities van het persoonlijk onderhoud R. A., G. (...) d.d. 24 februari 2022, hierna CGVS vrouw, p.3). Nochtans werden

jullie uitdrukkelijk gevraagd deze neer te leggen en na het onderhoud nog op te sturen. Van een verzoeker wordt verwacht dat hij/zij, indien hij/zij hiertoe in de mogelijkheid is, dergelijk document voorlegt. Een paspoort is namelijk bij uitstek een document dat zowel de identiteit en nationaliteit alsook de eerdere plaatsen van verblijf toont en is bijgevolg een uiterst waardevol document in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Gezien jullie zowel bij de DVZ als het CGVS gevraagd werden deze voor te leggen kan er redelijkerwijze vanuit worden gegaan dat jullie op de hoogte zijn van het belang van jullie paspoort in onderhavige procedure. Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat jullie nalieten jullie originele paspoort mee te brengen en voor te leggen tijdens jullie persoonlijk onderhoud op het CGVS alsook deze nadien over te maken, gezien er nadrukkelijk om werd gevraagd. In deze wordt erop gewezen dat op een verzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure om internationale bescherming zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute, alsook over zijn precieze vluchtmotieven. Er kan dus maar worden vastgesteld dat u noch uw echtgenote duidelijk hebben voldaan aan deze medewerkingsplicht daar jullie moedwillig jullie paspoort achterhouden voor de Belgische asielinstanties teneinde vermoedelijk de informatie – meer bepaald in- en uitreisstempels, bijvoorbeeld van de Noord-Macedonische autoriteiten die u vreest - te verbergen. Het moedwillig achterhouden van documenten strookt niet met het gedrag dat het CGVS kan en mag verwachten van een persoon die daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft. De bevoegde asielinstanties mogen namelijk de onvoorwaardelijke en volledige medewerking van die persoon in kwestie verwachten. Dat jullie hieraan verzaakten valt dan ook niet te rijmen met de door jullie ingeroepen vrees. Het gegeven dat jullie doelbewust de documenten achtergehouden hebt, dit teneinde een grondig onderzoek van jullie verzoek om internationale bescherming te beletten, vormt niet alleen een indicatie dat jullie niet de waarheid vertelden betreffende de door jullie aangehaalde asielmotieven, het brengt ook jullie algemene geloofwaardigheid in het gedrang.

Ook laat u na enig bewijs neer te leggen over uw problemen met de Stopalska bank, over uw proces, over uw problemen met de autoriteiten van Noord-Macedonië en uw lening en problemen met uw Albanese schuldeisers. Nochtans beweerden u en uw vrouw over zulke documenten te beschikken (CGVS man p.12; CGVS vrouw p.11). Het is markant dat u, wanneer u daarvoor ruimschoots de tijd wordt gegeven, niet in slaagt deze documenten ook na het onderhoud op te sturen. Er mag dan ook worden verwacht dat u noodzakelijk bewijsmateriaal die uw asielrelaas ondersteunen zonder probleem kan laten opsturen. Uw echtgenote bevestigt dit namelijk en verklaart dit via uw zus die in Noord-Macedonië naast jullie woonde aan het CGVS over te maken (CGVS vrouw p.11). De vaststelling dat jullie nalaten enig bewijs van jullie vervolgingsfeiten neer te leggen, ondermijnt vanzelfsprekend uw geloofwaardigheid. Door het gebrek aan documenten kan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen feiten die aan de basis van de asielaanvraag zouden liggen enkel op basis van uw verklaringen worden afgewogen. Na het onderhoud op het CGVS moet echter worden geconcludeerd dat uw verklaringen en die van uw echtgenote heel wat contradicties en onwaarschijnlijkheden vertonen waardoor deze niet geloofwaardig kunnen worden beschouwd. Daardoor kan jullie ook niet het voordeel van de twijfel worden toegekend.

Naast het niet neerleggen van uw paspoort of eender ander stavingsstuk, wordt uw vrees voor de Noord-Macedonische autoriteiten ondermijnd doordat u deze vrees volledig ongemoeid laat wanneer bij de DVZ (d.d. 7 december 2021) werd gevraagd naar alle feiten die geleid hadden tot uw vertrek uit Noord-Macedonië en wat u dacht dat er bij terugkeer allemaal zou gebeuren. Sterker nog, u stelt op de DVZ zelfs dat u nooit veroordeeld bent geweest en dat u geen problemen kende met de autoriteiten in uw land van herkomst (CGVS-Vragenlijst man, vraag 3.2,3.7). Dit is niet ernstig. Bovendien blijkt uw echtgenote allerminst enige kennis te hebben van uw problemen op dit vlak. Ze weet niets over uw dagvaarding, uw veroordeling of uw strafmaat omwille van het geleende geld bij de bankinstelling (CGVS vrouw p.10-11). Dat u niet naar de rechtbank ging, kan de onwetendheid van uw vrouw onmogelijk vergoelijken (CGVS vrouw p.11).

Omdat u uw schuld aan de Stopalska bank niet kon betalen wendde u zich tot Albanese geldverleners, waarmee u nadien eveneens problemen kreeg wegens wanbetaling (CGVS man, p.9-11,13-14). U noch uw echtgenote slaagden er echter in deze feiten aannemelijk te maken. Uw verklaringen en die van uw vrouw omtrent dit voorgestelde relaas zijn immers geheel inconsistent en onwaarschijnlijk.

Bij de DVZ verklaarde u dat u twee jaar eerder geld leende van de Albanen (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.5), terwijl u en uw vrouw ten aanzien van het CGVS vertelden dat u het geld één jaar geleden leende (CGVS man p.10,14; CGVS vrouw p.8). U heeft respectievelijk ten aanzien van de DVZ en het CGVS telkens tot twee keer toe uw verklaringen over het moment waarop u het geld leende bevestigd (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.5; CGVS man p.10,14). Hierdoor kan er dus geen sprake zijn van enig misverstand of aberratie in uw verklaringen. Waar u dan weer expliciet op de DVZ en het CGVS aangaf

dat ook uw zus na jullie laatste vertrek uit Noord-Macedonië bezoek kreeg van de door u gevreesde Albanezen (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.5; CGVS man p.3,10-11) stelt uw echtgenote dat er na jullie vertrek niets meer is gebeurd en haar schoonfamilie geen problemen kende met jullie bedreigers (CGVS vrouw p.9). Wetende dat uw zus naast jullie woont en persoonlijk bedreigd werd door de personen die u en uw vrouw vrezen mag toch verwacht worden dat uw vrouw hiervan op de hoogte zou zijn (CGVS man p.3,10-11; CGVS vrouw p.11). Hierbij kan er evenmin voorbij worden gegaan aan de vaststelling dat uw eigen verklaringen over de bedreigingen aan het adres van uw zus na uw vertrek uit uw land eveneens incoherent zijn. Bij de DVZ zei u dat uw zus twee keer werd benaderd en dat uw schuldeisers vijf dagen voor uw interview op de DVZ naar haar toekwamen om naar u te informeren (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.5). Wetende dat dit interview plaatsvond op 7 december 2021 zou ze dus benaderd zijn op 2 december 2021. In deze wetenschap is het vreemd dat u tegenover het CGVS aangeeft dat uw zus een eerste keer werd benaderd door uw bedreigers één week en een tweede keer drie weken na uw definitief vertrek op 25 oktober 2021 (CGVS man p.10-11). Gezien de ernst van de situatie waarbij u, uw gezin en uw zus persoonlijk werden geïnterviewd, bedreigd en waardoor u en uw gezin het land moesten verlaten, kan verwacht worden dat u en uw vrouw toch eenduidige verklaringen afleggen. Daarenboven is het eigenaardig dat uw vrouw vertelt dat jullie bedreigers bij jullie thuis kwamen en jullie met een mes en een pistool bedreigden, terwijl u daar op uw onderhoud bij het CGVS nooit over hebt gesproken (CGVS vrouw p.9). Nochtans moet deze ernstige gebeurtenis waarbij u en uw gezin in uw eigen huis op die manier werden bedreigd met een mes en een pistool toch het vermelden waard zijn geweest. U en uw vrouw hebben dit ernstige element bovendien ook nooit bij de DVZ aangehaald (CGVS-vragenlijst man; CGVS-vragenlijst vrouw). Dat u en uw vrouw deze zwaarwichtige elementen ook al onvermeld lieten op jullie eerste interview is frappant (CGVS-vragenlijst man; CGVS-vragenlijst vrouw). Uit het administratief dossier blijkt dat u en uw vrouw aan jullie verklaringen op de DVZ niets meer hadden toe te voegen en nadat jullie verklaringen op de DVZ werden voorgelezen jullie deze ondertekend hadden (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.8; CGVS-vragenlijst vrouw, vraag 3.8). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn/haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij/zij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste interview. Te meer daar zoals reeds aangehaald een overzicht werd gevraagd van alle feiten die aanleiding hadden gegeven tot uw vlucht. Deze discrepanties in uw verklaringen en die van uw vrouw doen de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees duidelijk afbrokkelen.

Verder moet aangestipt worden dat u en uw vrouw zeer weinig kennis hebben over de personen waarvan u geld leende en die u en uw familie bedreigen. Uiterst frappant is de vaststelling dat noch u noch uw echtgenote weten bij wie u de aanzienlijke som van 5.000 euro leende (CGVS man p.13-14; CGVS vrouw p.8,12). Dat u voorafgaand aan de lening en zeker ook nadat u merkte uw schuld niet te kunnen aflossen zich niet zou hebben geïnformeerd wie uw schuldeiser was, is niet aannemelijk. Indien u en uw familie daadwerkelijk door een Albanese schuldeiser dermate bedreigd werden dat u zich genoodzaakt zag om Noord-Macedonië te verlaten, zou u zich ook over deze persoon geïnformeerd hebben ten einde de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten. Uw echtgenote kan evenmin iets aanbrengen over jullie schuldeisers omdat ze hen niet kende, nooit van hen hoorde en hen nooit zag, zegt ze (CGVS vrouw p.8). Zo weet ook zij niet wie uw schuldeiser was, van waar hij afkomstig was noch wat hij zoal deed (CGVS vrouw p.8). Hoeveel jullie in het begin gemiddeld per maand afbetaalden en hoeveel van de totale schuld jullie reeds hadden afbetaald weet ze ook niet (CGVS vrouw p.8,13). Hoe u wist dat u geld kon lenen bij deze personen of hoe u van hen geld leende, weet uw vrouw evenmin (CGVS vrouw p.12). Of u ergens heenging om het geld te lenen kan uw vrouw evenmin zeggen (CGVS vrouw p.12). Aangezien u aangaf dat uw echtgenote op de hoogte was (CGVS man p.15), en zoals eerder aangehaald, rekening houdend met de gewichtige situatie waarin jullie zich bevonden en waarbij jullie beroep moesten doen op de bescherming van een ander land, ondermijnen deze vaststellingen jullie stelling bij terugkeer een Albanese schuldeiser te moeten vrezen ten stelligste.

Uw geloofwaardigheid problemen te hebben gekend met Albanese schuldeisers worden eveneens ondermijnd doordat u of uw echtgenote nooit enig beroep hebben gedaan op de aanwezige beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië om jullie problemen met de Albanese schuldeisers kenbaar te maken of aan te pakken (CGVS man p.3,11; CGVS vrouw p.9,13). U en uw echtgenote zagen hiervan af omdat jullie het nut ervan niet inzagen, jullie de problemen niet erger wilden maken, en omdat jullie bedreigers kennen en banden hebben bij de autoriteiten (CGVS man p.11,17; CGVS vrouw p.9-10,13). Deze redeneringen kunnen jullie nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen jullie belager(s) en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat uw belagers banden hebben kunnen jullie bovendien allerm minst aannemelijk maken. Zoals eerder aangehaald

kennen jullie zelfs de identiteit van uw schuldeiser niet, waardoor allerm minst duidelijk is hoe jullie zouden weten dat die banden met de overheid heeft. Dat het om Albanezen ging en deze etnie bij de autoriteiten ook vertegenwoordigd is, is dermate algemeen van aard en aldus op zich niet voldoende om aan te tonen dat u geen klacht tegen hen zou kunnen indienen (CGVS man p.11). Bovendien zijn u en uw echtgenote opnieuw tegenstrijdig in jullie verklaringen hierover. U haalt namelijk aan dat uw belagers net zeiden dat u de politie zeker mocht contacteren omdat ze er geen schrik van hebben terwijl uw echtgenote net vertelt dat ze zeiden dat jullie de politie niet mochten inschakelen op straffe dat u zou worden gedood (CGVS man p.11; CGVS vrouw p.9). Uw echtgenote kan bovendien allerm minst verduidelijken wie met wie banden heeft (CGVS vrouw p.10). Tot slot geven jullie aan als Rom geen eigen politiekantoor te hebben en jullie niet zullen toegelaten worden om een klacht in te dienen omdat jullie door de Albanese politie worden lastiggevallen en gediscrimineerd (CGVS man p.3). Nochtans haalde u zowel bij de DVZ als het CGVS aan, zoals eerder gemeld, nooit problemen te hebben gekend met de autoriteiten in Noord-Macedonië, behalve toen u opgeroepen werd op de rechtbank naar aanleiding van uw wanbetaling bij de Stopalska bank (CGVS man p.3). Noch lichtten jullie een bepaalde organisatie of persoon in, zoals een vertrouwenspersoon, advocaat of ombudsman om eventuele moeilijkheden aan te kaarten (CGVS man p.3,11; CGVS vrouw p.9,13). Hierdoor wordt uw stelling geen klacht te kunnen indienen als Rom ten stelligste ondermijnd. Ook uit het blote voorbeeld dat uw vrouw aanhaalt, waarbij haar vader vijf à zes jaar geleden de schuld zou gekregen hebben van een verkeersongeval met een andere Albanese chauffeur, kan niet worden aangetoond dat u en uw vrouw niet in staat zouden zijn geweest om een beroep te doen op de aanwezige beschermingsmodaliteiten (CGVS vrouw p.10). Dat uw schoonpa schuldig werd bevonden kan om allerlei redenen geweest zijn. Dergelijke beperkte, vage en tegenstrijdige verklaringen kunnen vanzelfsprekend niet overtuigen waarom u en uw echtgenote geen beroep konden doen op de in Noord-Macedonië bestaande beschermingsmaatregelen om uw problemen met uw Albanese schuldeisers aan de kaak te stellen.

Bovendien komen uw verklaringen niet overeen met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) waaruit blijkt dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen – is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS) en bij de Ombudsman. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van twee parlementscommissies (het Committee on Security and Defence en het Standing Inquiry Committee for Protection of Civil Freedoms and Right). Burgers kunnen zich hiervoor tevens richten tot het Openbaar Ministerie. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties (Sector for Organized Crime and Corruption binnen het ministerie van Binnenlandse Zaken, de Special Prosecutor's Office for Fighting Organized Crime and Corruption binnen justitie en de Criminal Court in Skopje die een gespecialiseerde afdeling heeft voor de behandeling van zaken van georganiseerde misdaad en corruptie met jurisdictie over het hele grondgebied van het land) zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook high-level corruptiezaken. In december 2019 werd een vetting of doorlichting procedure voor rechters en parketmagistraten aangekondigd.

De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. Zoals eerder aangehaald hebt u noch uw echtgenote bovendien enige negatieve ervaring gekend met de autoriteiten. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Zoals eerder aangehaald hebben u noch uw echtgenote dit gedaan. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre en het Helsinki Committee for Human Rights bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er projecten worden gelanceerd, o.a. met de steun van de OSCE, die specifiek gericht zijn op het bieden van gratis juridische bijstand aan Roma en het alsoo faciliteren van de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen bij terugkeer naar uw land van herkomst, de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Ook uw bewering in Noord-Macedonië te zijn gediscrimineerd kan weinig geloof worden gehecht gezien uw tegenstrijdige verklaringen erover met uw echtgenote. Als voorbeeld van discriminatie haalt u aan dat jullie geen oppas konden verkrijgen waardoor uw echtgenote niet kon werken (CGVS, p. man p.8). Uw echtgenote haalt in tegenstelling tot die verklaring echter aan dat ze zelfs in het jaar dat jullie Noord-Macedonië hadden verlaten, nog gewerkt had (CGVS vrouw p.5). Bovendien haalt uw echtgenote aan dat jullie behalve de ene school die jullie vertelde dat ze volzet was, geen andere school meer bezocht hadden (CGVS vrouw p.14). Verwacht kan worden dat u meerdere scholen zou bezoeken om uw kinderen in te schrijven en zich niet zou neerleggen bij de eerste mededeling dat een school volzet is.

Wat betreft uw verklaring dat jullie lang dienden te wachten in de wachtzaal bij de dokter, omdat jullie gediscrimineerd werden, dient te worden opgemerkt dat jullie wel steeds toegang hadden tot de gezondheidszorg in Noord-Macedonië (CGVS man, p. 16). Dat er langer gewacht moet worden in een wachtzaal kan omwille van allerlei redenen zijn, maar betekent daarom niet dat er gediscrimineerd werd. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van u en uw echtgenote, evenals uit de door jullie neergelegde stukken, blijkt dat jullie toegang hadden tot de gezondheidszorg in Noord-Macedonië (zie ingediende documenten nr 8; CGVS man p.15-17; CGVS vrouw p.15). Uit de door u en uw echtgenote gegeven voorbeelden blijkt allerm minst dat jullie in Noord-Macedonië werden gediscrimineerd.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 13 augustus 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20210813.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) toont ook aan dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Roma Inclusion Decade 2005-2015 hebben de Noord-Macedonische autoriteiten de "Strategie voor de Roma in de Republiek Macedonië 2014-2020" goedgekeurd, die de focus legt op sociale inclusie door werkgelegenheid, huisvesting, onderwijs, gezondheidszorg en cultuur. U heeft tot aan uw vertrek gewerkt in Noord-Macedonië, in een houtzagerij (CGVS man p.8). Zoals aangehaald heeft ook uw echtgenote gewerkt. Daarnaast konden jullie inwonen bij uw vader, waarvan het huis zijn eigendom was (CGVS man p.5). Ofschoon de implementatie van de integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van gezondheidsbemiddelaars. Zoals reeds aangehaald had u toegang tot de gezondheidszorg. Tevens zijn informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Noord-Macedonië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat er meerdere ngo's actief zijn die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A

(2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Wat de gezondheidsproblemen van uw dochter A., An. (...) (o.v. (...)) betreft, dient te worden vastgesteld dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en NoordMacedonië, doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u en uw echtgenote voorleggen zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Jullie identiteit en die van jullie vier kinderen, jullie huwelijk en de medische problemen van jullie dochter An. (...) staan immers niet ter discussie.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor het verzoek van uw echtgenote R. A. (...), G. (...) (o.v. (...)) eveneens wordt overgegaan tot een beslissing van kennelijke ongegrondheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van “de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”. Tevens meent zij dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2 en 3 EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die

in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 april 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

De Raad duidt erop dat Noord-Macedonië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Waar verzoekende partij de motivering in de bestreden beslissing lijkt te betwisten dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en erop duidt dat zij een psychologisch kwetsbaar profiel heeft, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij, die hiervan overigens nooit eerder melding maakte, dienaangaande geen enkel medisch en/of psychologisch attest bijbrengt. Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat zij omwille van haar psychische toestand niet in staat is op een volwaardige wijze deel te nemen aan de asielprocedure en een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

2.2.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij terugkeer naar Noord-Macedonië vreest dat zij, haar echtgenote en hun kinderen geïsoleerd zullen worden door de Albanezen van wie zij geld leende (notities CGVS, p. 9-11). Daarnaast vreest zij door de Noord-Macedonische autoriteiten te worden opgepakt omdat zij werd veroordeeld wegens haar niet-afgeloste schuld bij de Stopalska bank (notities CGVS, p. 13).

2.2.6. De Raad duidt er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat (A) haar algemene geloofwaardigheid onder druk komt te staan doordat zij en haar echtgenote nagelaten hebben hun paspoort voor te leggen aan de Belgische asielinstanties terwijl zij wel in het bezit zijn ervan in België, aangezien deze stukken in Gent bij haar tante liggen; (B) zij nalaat enig bewijs neer te leggen over haar problemen met de Stopalska bank, over haar proces, over haar problemen met de autoriteiten van Noord-Macedonië en haar lening en problemen met haar Albanese schuldeisers, terwijl zij en haar vrouw nochtans beweerden over zulke documenten te beschikken; (C) haar vrees voor de Noord-Macedonische autoriteiten verder ondermijnd wordt doordat (i) verzoekende partij deze vrees

volledig ongemoeid laat wanneer bij de DVZ werd gevraagd naar alle feiten die geleid hadden tot haar vertrek uit Noord-Macedonië en wat zij dacht dat er bij terugkeer allemaal zou gebeuren, (ii) zij zelfs op de DVZ stelt dat zij nooit veroordeeld is geweest en dat zij geen problemen kende met de autoriteiten in haar land van herkomst, en (iii) haar echtgenote allerminst kennis blijkt te hebben van haar problemen op dit vlak, en niets weet over haar dagvaarding, haar veroordeling of haar strafmaat omwille van het geleende geld bij de bankinstelling; (D) zij en haar echtgenote er evenmin in slaagden de problemen met de Albanese schuldeisers aannemelijk te maken, nu hun verklaringen hierover geheel inconsistent en onwaarschijnlijk zijn en zij voorts zeer weinig kennis hebben over de personen waarvan verzoekende partij geld leende en die hen bedreigen; (E) de geloofwaardigheid van de beweerde problemen met Albanese schuldeisers eveneens wordt ondermijnd doordat zij of haar echtgenote nooit enig beroep hebben gedaan op de aanwezige beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië om hun problemen met de Albanese schuldeisers kenbaar te maken of aan te pakken; (F) ook aan haar bewering in Noord-Macedonië gediscrimineerd te zijn weinig geloof kan worden gehecht gezien zij en haar echtgenote hierover tegenstrijdige verklaringen afleggen, verder blijkt dat zij wel steeds toegang hadden tot de gezondheidszorg in Noord-Macedonië en uit de door haar en haar echtgenote gegeven voorbeelden allerminst blijkt dat zij in Noord-Macedonië werden gediscrimineerd; (G) voorts, gelet op de beschikbare informatie aangaande de algemene situatie van Roma in Noord-Macedonië, niet gesteld kan worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève en om diezelfde reden er ook geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet; en (H) de door verzoekende partij ingeroepen medische problemen van haar dochter geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij er niet in slaagt desbetreffende motieven, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en omstandig zijn uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te stellen.

2.2.7. Vooreerst merkt de Raad op dat het verweer van verzoekende partij dat zij niet verwacht had dat het niet neerleggen van hun paspoort haar algemene geloofwaardigheid op de helling zou zetten, dat zij deze paspoorten niet zelf in hun bezit hadden en bij een tante in Gent waren, dat zij moeilijkheden hadden er de hand op te leggen en dat zij zal pogen zo snel mogelijk het nodige te doen, allerminst ernstig is en geen ander licht werpt op de conclusie van verwerende partij dat verzoekende partij en haar echtgenote moedwillig hun paspoort achterhouden voor de Belgische asielinstanties teneinde vermoedelijk de informatie – meer bepaald in- en uitreisstempels, bijvoorbeeld van de Noord-Macedonische autoriteiten die zij vreest – te verbergen, doch daarentegen bevestigt. Vooreerst meent de Raad dat verzoekende partij bezwaarlijk kan voorhouden dat zij niet op de hoogte was van het belang om deze paspoorten over te maken aan de Belgische asielinstanties. Immers werden zowel zij als haar echtgenote er reeds tijdens hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat zij zo snel mogelijk documenten dienen voor te leggen die hun identiteit, herkomst, reisweg en de door hen aangehaalde feiten aantonen, dat zij alle stukken die zij in hun bezit hebben moeten voorleggen, dat zij geen documenten mogen achterhouden en dat zij zo mogelijk de originele documenten moeten voorleggen en al het mogelijke moeten doen om stukken te bekomen (vragenlijsten CGVS, ‘voorafgaand advies’). Bovendien werd aan haar echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gezegd dat ze de paspoorten dienden neer te leggen, waarbij uitgelegd werd dat zij hiervoor tot de volgende dag kregen en dat zij duidelijke en volledige foto's dienden te nemen van elke pagina van beide paspoorten, waarmee haar echtgenote akkoord ging (notities CGVS vrouw, p. 3). Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij deze paspoorten tot op heden niet neerlegt en hiervoor allerminst een afdoende uitleg biedt. Gelet op de verstreken tijdsduur en haar verklaring dat deze paspoorten zich gewoon bij een tante in Gent zouden bevinden, biedt de blote bewering van verzoekende partij dat zij moeilijkheden hadden er de hand op te leggen geenszins soelaas. Dat zij thans pas zal pogen “zo snel mogelijk het nodige te doen” is dan ook uiterst laattijdig. Het gegeven dat verzoekende partij per aanvullende nota van 3 mei 2022 nog een kopie van de eerste bladzijde van de paspoorten van haar vier kinderen overmaakt (rechtsplegingsdossier, stuk 4), doet evenmin afbreuk aan het voorgaande. Immers blijft zij nog steeds in gebreke hun originele, volledige, paspoorten neer te leggen die zich nochtans in België zouden bevinden.

2.2.8.1. Inzake de motivering dat verzoekende partij ook nalaat enig bewijs neer te leggen over haar problemen met de Stopalska bank, over haar proces, over haar problemen met de autoriteiten van Noord-

Macedonië en haar lening en problemen met haar Albanese schuldeisers, werpt verzoekende partij ook hier op dat zij niet zelf in het bezit was van deze documenten doch beroep diende te doen op derden. Echter kon zij niet in het bezit komen van deze documenten.

2.2.8.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij niet verder komt dan allerminst overtuigende vergoelijkingen en blote beweringen zonder echter aan te tonen dat zij ernstige pogingen heeft ondernomen om desbetreffende documenten te bekomen. De Raad wijst er in dit verband op dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de verzoeker om internationale bescherming aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). In het licht van haar verklaring dat zij bij haar thuis in Noord-Macedonië over documenten zou beschikken inzake de lening bij de bank en haar veroordeling bij de rechtbank (notities CGVS, p. 12; zie ook notities CGVS vrouw, p. 11) alsook de verklaring van haar echtgenote dat zij deze documenten via de zus van haar man die in Noord-Macedonië naast hen woonde kan bekomen (notities CGVS vrouw, p. 11), doet het wel degelijk verder afbreuk aan het voorgehouden asielrelaas dat verzoekende partij tot op heden geen enkel begin van bewijs inzake haar problemen neerlegt. Met de loutere opmerking dat zij niet in het bezit kon komen van deze documenten, zonder verdere verduidelijking, toont verzoekende partij allerminst aan dat zij ernstige pogingen heeft ondernomen om deze belangrijke documenten die haar problemen met de Noord-Macedonische autoriteiten zouden kunnen staven te bekomen, hetgeen nochtans redelijkerwijze van haar kan worden verwacht.

2.2.9.1. Betreffende de vaststelling dat zij haar vrees ten aanzien van de Noord-Macedonische autoriteiten volledig ongemoeid liet wanneer zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd naar alle feiten die geleid hadden tot haar vertrek uit Noord-Macedonië en wat zij dacht dat er bij terugkeer allemaal zou gebeuren, betoogt verzoekende partij dat zij haar problemen bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts zeer kort had kunnen uitleggen. Ook had zij begrepen dat de veroordeling waarop gedoeld wordt bij de Dienst Vreemdelingenzaken een veroordeling is wegens strafbare feiten, terwijl zij veroordeeld werd wegens het niet betalen van schulden. Waar in dit verband nog opgemerkt wordt dat haar echtgenote allerminst enige kennis blijkt te hebben van haar problemen op dit vlak, stelt verzoekende partij dat zij inderdaad haar echtgenote, die zeer fragiel is, buiten deze problematiek hield en haar hiervan niet op de hoogte stelde. Tevens moet er rekening mee worden gehouden dat haar echtgenote totaal ongeschoold is.

2.2.9.2. Vooreerst meent de Raad dat verzoekende partij geenszins kan volstaan met de uitleg dat zij haar problemen bij de Dienst Vreemdelingenzaken slechts kort kon uitleggen om te verklaren waarom zij er geen enkel gewag maakte van haar vrees ten aanzien van de Noord-Macedonische autoriteiten. Immers werd zij bij de invulling van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet alleen in de gelegenheid gesteld om haar asielrelaas zelf te vertellen waarbij duidelijk werd gevraagd naar hetgeen zij vreest en de belangrijkste feiten (vragenlijst CGVS, vragen 3.4 en 3.5), zonder dat ergens uit blijkt dat haar een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten, doch werd haar tevens uitdrukkelijk gevraagd of zij door een rechtbank veroordeeld werd en of zij problemen kende met haar autoriteiten, waarop zij echter ontkennend antwoordde (vragenlijst CGVS, vragen 3.2 en 3.7). Aangezien haar zonder meer werd gevraagd of zij door een rechtbank veroordeeld is geweest, is haar bewering dat zij begrepen zou hebben dat gedoeld werd op een veroordeling wegens strafbare feiten evenmin ernstig om te verklaren waarom zij geen melding gemaakt heeft van haar veroordeling wegens haar niet-afgeloste schuld bij de Stopalska bank. Daarenboven werd haar tot tweemaal toe gevraagd of zij nog iets had toe te voegen, waarop zij aangaf alles te hebben verteld (vragenlijst CGVS, vragen 3.5 en 3.8). De vaststelling dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet de minste melding maakt van deze problemen en haar vrees voor de Noord-Macedonische autoriteiten, ondergraaft dan ook wel degelijk haar latere bewering tijdens haar persoonlijk onderhoud bij terugkeer ook te vrezen dat de Noord-Macedonische autoriteiten haar zullen arresteren omwille van haar veroordeling wegens haar niet-afgeloste schuld bij de Stopalska bank (notities CGVS, p. 13).

Daarnaast duidt de Raad erop dat ook de post-factumverklaring dat verzoekende partij haar echtgenote niet op de hoogte stelde van haar problemen omdat zij zeer fragiel is niet volstaat om de vaststelling dat haar echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud niets wist over haar dagvaarding, haar veroordeling of haar strafmaat omwille van het geleende geld bij de bankinstelling te verklaren. Gelet op haar vrees om bij terugkeer gearresteerd te worden door de Noord-Macedonische autoriteiten, is het geenszins plausibel dat verzoekende partij haar vrouw niet minstens bij aankomst in België zou hebben ingelicht over deze

problemen. Ook de uitleg dat haar echtgenote “*totaal ongeschoold*” is, kan niet verklaren waarom zij hiervan niet op de hoogte is. Overigens mist dit feitelijke grondslag, nu haar echtgenote aangaf dat zij tot de achtste klas naar school ging (verklaring DVZ vrouw, vraag 11).

2.2.10.1. Aangaande de vastgestelde inconsistenties in haar verklaringen en die van haar echtgenote over haar problemen met de Albanese schuldeisers, bemerkt verzoekende partij ook hier dat zij haar echtgenote niet *ab initio* hierover heeft ingelicht, waardoor de problemen voor haar pas een jaar later begonnen. Verder onderstreept verzoekende partij nog dat er een verschil is tussen de datum waarop zij het geld geleend heeft en de datum waarop de problemen begonnen, aangezien zij in eerste instantie een aantal maanden terugbetaalde. Ten slotte wijst zij ook hier op de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

2.2.10.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij met bovenstaande bemerkingen er allerminst in slaagt een ander licht te werpen op de in de bestreden beslissing vastgestelde inconsistenties. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande op het volgende gewezen: *“Bij de DVZ verklaarde u dat u twee jaar eerder geld leende van de Albanezen (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.5), terwijl u en uw vrouw ten aanzien van het CGVS vertelden dat u het geld één jaar geleden leende (CGVS man p.10,14; CGVS vrouw p.8). U heeft respectievelijk ten aanzien van de DVZ en het CGVS telkens tot twee keer toe uw verklaringen over het moment waarop u het geld leende bevestigd (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.5; CGVS man p.10,14). Hierdoor kan er dus geen sprake zijn van enig misverstand of aberratie in uw verklaringen. Waar u dan weer expliciet op de DVZ en het CGVS aangaf dat ook uw zus na jullie laatste vertrek uit Noord-Macedonië bezoek kreeg van de door u gevreesde Albanezen (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.5; CGVS man p.3,10-11) stelt uw echtgenote dat er na jullie vertrek niets meer is gebeurd en haar schoonfamilie geen problemen kende met jullie bedreigers (CGVS vrouw p.9). Wetende dat uw zus naast jullie woont en persoonlijk bedreigd werd door de personen die u en uw vrouw vrezen mag toch verwacht worden dat uw vrouw hiervan op de hoogte zou zijn (CGVS man p.3,10-11; CGVS vrouw p.11). Hierbij kan er evenmin voorbij worden gegaan aan de vaststelling dat uw eigen verklaringen over de bedreigingen aan het adres van uw zus na uw vertrek uit uw land eveneens incoherent zijn. Bij de DVZ zei u dat uw zus twee keer werd benaderd en dat uw schuldeisers vijf dagen voor uw interview op de DVZ naar haar toekwamen om naar u te informeren (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.5). Wetende dat dit interview plaatsvond op 7 december 2021 zou ze dus benaderd zijn op 2 december 2021. In deze wetenschap is het vreemd dat u tegenover het CGVS aangeeft dat uw zus een eerste keer werd benaderd door uw bedreigers één week en een tweede keer drie weken na uw definitief vertrek op 25 oktober 2021 (CGVS man p.10-11). Gezien de ernst van de situatie waarbij u, uw gezin en uw zus persoonlijk werden gevisieerd, bedreigd en waardoor u en uw gezin het land moesten verlaten, kan verwacht worden dat u en uw vrouw toch eenduidige verklaringen afleggen. Daarenboven is het eigenaardig dat uw vrouw vertelt dat jullie bedreigers bij jullie thuis kwamen en jullie met een mes en een pistool bedreigden, terwijl u daar op uw onderhoud bij het CGVS nooit over hebt gesproken (CGVS vrouw p.9). Nochtans moet deze ernstige gebeurtenis waarbij u en uw gezin in uw eigen huis op die manier werden bedreigd met een mes en een pistool toch het vermelden waard zijn geweest. U en uw vrouw hebben dit ernstige element bovendien ook nooit bij de DVZ aangehaald (CGVS-vragenlijst man; CGVS-vragenlijst vrouw). Dat u en uw vrouw deze zwaarwichtige elementen ook al onvermeld lieten op jullie eerste interview is frappant (CGVS-vragenlijst man; CGVS-vragenlijst vrouw). Uit het administratief dossier blijkt dat u en uw vrouw aan jullie verklaringen op de DVZ niets meer hadden toe te voegen en nadat jullie verklaringen op de DVZ werden voorgelezen jullie deze ondertekend hadden (CGVS-vragenlijst man, vraag 3.8; CGVS-vragenlijst vrouw, vraag 3.8). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn/haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij/zij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste interview. Te meer daar zoals reeds aangehaald een overzicht werd gevraagd van alle feiten die aanleiding hadden gegeven tot uw vlucht. Deze discrepanties in uw verklaringen en die van uw vrouw doen de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden vrees duidelijk afbrokkelen.”*

De Raad onderstreept dat de verklaringen van zowel verzoekende partij als die van haar echtgenote duidelijk zijn en niet voor interpretatie vatbaar zijn. De hierboven vastgestelde inconsistenties kunnen geenszins verklaard worden door de loutere uitleg dat verzoekende partij haar vrouw niet *ab initio* inlichtte over de problemen, noch doordat er een verschil is tussen de datum waarop verzoekende partij het geld leende en de datum waarop de problemen begonnen.

Voorts kan verzoekende partij ook hier niet louter verwijzen naar de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken teneinde te verklaren waarom noch zij, noch haar echtgenote bij de Dienst Vreemdelingenzaken gewag maakte van het feit dat hun belagers bij hen thuis langskwamen en hen met een mes en een pistool bedreigden, zoals haar echtgenote tijdens haar persoonlijk onderhoud voorhoudt (notities CGVS vrouw, p. 9). Ook hier dient er immers op te worden gewezen dat zij bij de invulling van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kregen om hun asielrelaas zelf te vertellen, waarbij duidelijk gevraagd werd naar de belangrijkste feiten die de aanleiding gaven tot hun vlucht uit hun land van herkomst, en dit zonder dat ergens uit blijkt dat hen een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij hun asielmotieven dienden uiteen te zetten. Bovendien werd hen op het einde gevraagd of zij nog iets hadden toe te voegen, wat niet het geval bleek te zijn (zie vragenlijsten CGVS). Redelijkerwijze mag van hen worden verwacht dat zij van een dergelijke ernstige gebeurtenis waarbij zij en hun gezin in hun eigen huis werden bedreigd met een mes en een pistool melding zouden maken wanneer zij gevraagd worden naar de belangrijkste feiten die de aanleiding vormden voor hun vlucht uit hun land van herkomst. Deze omissie in hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken ondergraaft dan ook wel degelijk verder de door hen voorgehouden problemen met de Albanese geldverleners. Daarenboven dient erop te worden gewezen dat verzoekende partij hiermee op geen enkele wijze een verklaring biedt voor het gegeven dat deze feiten enkel door haar echtgenote werden aangehaald tijdens haar persoonlijk onderhoud doch zijzelf hiervan ook tijdens haar persoonlijk onderhoud geen enkel gewag maakte.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging om voormelde inconsistenties in haar verklaringen en die van haar echtgenote in een ander daglicht te stellen, voor het overige in haar verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van één versie van hun verklaringen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, zonder deze inconsistenties evenwel *in concreto* afdoende te weerleggen of te verklaren. Dergelijk verweer biedt geenszins soelaas.

2.2.11.1. Waar in de bestreden beslissing nog aangestipt wordt dat zij en haar vrouw zeer weinig kennis hebben over de personen waarvan zij geld leende en die haar en haar familie bedreigen, werpt verzoekende partij op dat zij *“niet in een positie was waarin hij om de identiteitsgegevens van de ontleners kon vragen”* en dat *“het steeds andere waren die op hem afgestuurd werden”*. Waar zij aangaf dat haar echtgenote op de hoogte is, nuanceert verzoekende partij dat zij in de grote lijnen op de hoogte is.

2.2.11.2. De Raad bemerkt evenwel vooreerst dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat indien verzoekende partij en haar familie daadwerkelijk door een Albanese schuldeiser dermate bedreigd werden dat zij zich genoodzaakt zag om Noord-Macedonië te verlaten, aangenomen kan worden dat zij zich over deze persoon geïnformeerd zou hebben teneinde de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten. Met de loutere bemerking dat zij de Albanese schuldeisers niet kon vragen naar hun identiteit en dat het steeds anderen waren die langskwamen, toont verzoekende partij niet aan dat het voor haar geheel onmogelijk was om achter de identiteit van haar vervolger(s) te komen. Immers blijkt uit haar verklaringen dat zij bij de Albanese geldverlener terecht was gekomen via kennissen, doch blijkt nergens uit dat zij bij haar kennissen geïnformeerd heeft naar (de identiteit) van deze persoon. Zij het overigens bemerkt dat deze persoon handelde vanuit een eigen kantoor (notities CGVS, p. 13-15), waardoor het des te onaannemelijker is dat zij niet in staat zou zijn diens identiteit te achterhalen. Dat er nadien telkens andere personen langskwamen om druk uit te oefenen zodat zij zou betalen, doet aan het voorgaande geen enkele afbreuk.

Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij met de loutere opmerking dat haar vrouw in grote lijnen op de hoogte is van deze problemen geenszins een ander licht werpt op de vaststelling dat uit de verklaringen van haar echtgenote echter blijkt dat zij onaannemelijk weinig weet over deze problemen met Albanese geldverleners. Niet alleen kan ook zij niets meer vertellen over hun identiteit, ook weet zij niet hoeveel zij in het begin gemiddeld per maand afbetaalden, hoeveel van de totale schuld zij reeds hadden afbetaald, hoe haar man wist dat hij geld kon lenen bij deze personen of hoe hij van hen geld leende en of haar man ergens heenging om het geld te lenen. Dat haar echtgenote niet op de hoogte is van deze elementen is allerm minst aannemelijk in het licht van de gewichtige situatie waarin zij zich bevond en waarbij zij zich genoodzaakt voelden hun land te ontvluchten en beroep te doen op de bescherming van een ander land.

2.2.12.1. Voorts betoogt verzoekende partij dat de commissaris-generaal ten onrechte meent dat zij op nuttige wijze beroep zou kunnen doen op de autoriteiten. Zij benadrukt dat zij behoort tot de Roma-minderheid en stelt dat *“het feit dat familiaal en in de kennissenkring van verzoeker er steeds vastgesteld diende te worden dat ingeval van beroep op de autoriteiten in het beste geval niets gedaan werd wel degelijk een rol speelde en mee in overweging genomen moet worden”*. Tevens benadrukt zij dat de

Albanese maffia zeer goed “ingepland” is in Noord-Macedonië en er straffeloos zijn gang kan gaan en wijst zij op de corruptie in het land. Bovendien erkent verwerende partij zelf dat er nog steeds hervormingen nodig zijn.

2.2.12.2. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing uitgebreid wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet verder komt dan beperkte, vage en tegenstrijdige verklaringen die geenszins kunnen overtuigen waarom zij en haar echtgenote geen beroep kunnen doen op de in Noord-Macedonië bestaande beschermingsmaatregelen om haar problemen met de Albanese schuldeisers aan de kaak te stellen. Meer bepaald worden dienaangaande door verwerende partij volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Uw geloofwaardigheid problemen te hebben gekend met Albanese schuldeisers worden eveneens ondermijnd doordat u of uw echtgenote nooit enig beroep hebben gedaan op de aanwezige beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië om jullie problemen met de Albanese schuldeisers kenbaar te maken of aan te pakken (CGVS man p.3,11; CGVS vrouw p.9,13). U en uw echtgenote zagen hiervan af omdat jullie het nut ervan niet inzagen, jullie de problemen niet erger wilden maken, en omdat jullie bedreigers kennen en banden hebben bij de autoriteiten (CGVS man p.11,17; CGVS vrouw p.9-10,13). Deze redeneringen kunnen jullie nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen jullie belager(s) en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat uw belagers banden hebben kunnen jullie bovendien allerm minst aannemelijk maken. Zoals eerder aangehaald kennen jullie zelfs de identiteit van uw schuldeiser niet, waardoor allerm minst duidelijk is hoe jullie zouden weten dat die banden met de overheid heeft. Dat het om Albanezen ging en deze etnie bij de autoriteiten ook vertegenwoordigd is, is dermate algemeen van aard en aldus op zich niet voldoende om aan te tonen dat u geen klacht tegen hen zou kunnen indienen (CGVS man p.11). Bovendien zijn u en uw echtgenote opnieuw tegenstrijdig in jullie verklaringen hierover. U haalt namelijk aan dat uw belagers net zeiden dat u de politie zeker mocht contacteren omdat ze er geen schrik van hebben terwijl uw echtgenote net vertelt dat ze zeiden dat jullie de politie niet mochten inschakelen op straffe dat u zou worden gedood (CGVS man p.11; CGVS vrouw p.9). Uw echtgenote kan bovendien allerm minst verduidelijken wie met wie banden heeft (CGVS vrouw p.10). Tot slot geven jullie aan als Rom geen eigen politiekantoor te hebben en jullie niet zullen toegelaten worden om een klacht in te dienen omdat jullie door de Albanese politie worden lastiggevallen en gediscrimineerd (CGVS man p.3). Nochtans haalde u zowel bij de DVZ als het CGVS aan, zoals eerder gemeld, nooit problemen te hebben gekend met de autoriteiten in Noord-Macedonië, behalve toen u opgeroepen werd op de rechtbank naar aanleiding van uw wanbetaling bij de Stopalska bank (CGVS man p.3). Noch lichtten jullie een bepaalde organisatie of persoon in, zoals een vertrouwenspersoon, advocaat of ombudsman om eventuele moeilijkheden aan te kaarten (CGVS man p.3,11; CGVS vrouw p.9,13). Hierdoor wordt uw stelling geen klacht te kunnen indienen als Rom ten stelligste ondermijnd. Ook uit het blote voorbeeld dat uw vrouw aanhaalt, waarbij haar vader vijf à zes jaar geleden de schuld zou gekregen hebben van een verkeersongeval met een andere Albanese chauffeur, kan niet worden aangetoond dat u en uw vrouw niet in staat zouden zijn geweest om een beroep te doen op de aanwezige beschermingsmodaliteiten (CGVS vrouw p.10). Dat uw schoonpa schuldig werd bevonden kan om allerlei redenen geweest zijn. Dergelijke beperkte, vage en tegenstrijdige verklaringen kunnen vanzelfsprekend niet overtuigen waarom u en uw echtgenote geen beroep konden doen op de in Noord-Macedonië bestaande beschermingsmaatregelen om uw problemen met uw Albanese schuldeisers aan de kaak te stellen.”*

Ook in haar verzoekschrift komt verzoekende partij niet verder dan algemeenheden zonder evenwel *in concreto* aan te tonen dat zij voor hun problemen geen beroep konden doen op de beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië.

2.2.13.1. Ten slotte onderstreept verzoekende partij nog dat Roma gediscrimineerd worden in Noord-Macedonië. Zij benadrukt dat zij geen officieel werk vond en dat zij steeds in het zwart diende te werken. Hetzelfde geldt voor haar echtgenote. Verzoekende partij wijst op hun *“bijzonder fragiele sociaal-economische situatie”* en stelt dat zij en haar gezin in Noord-Macedonië riskeren in een toestand van verregaande deprivatie terecht te komen en dit louter omwille van het feit dat zij Roma is, geen rechten heeft en met name geen recht op werk. Tevens duidt zij op de gezondheidssituatie van haar dochter en merkt zij op dat zij en haar echtgenote aangaven dat zij als Roma geen werkelijke toegang hadden tot de gezondheidszorg. Verzoekende partij meent dat zij wel degelijk een risico op ernstige discriminatie aantoonde. Minstens dient gesteld te worden dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert niet actueel is, aldus verzoekende partij.

2.2.13.2. De Raad wijst er te dezen op dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te kunnen leiden, discriminatie en achterstelling van dien aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met 'vervolging' in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Van ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, zoals opgenomen in de definitie van de subsidiaire bescherming uit artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet, kan, met verwijzing naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) inzake artikel 3 van het EVRM slechts gewag worden gemaakt indien de slechte behandeling een "minimum level of severity" bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak.

Op basis van recente informatie, met name de "*COI Focus*" betreffende "*Noord-Macedonië. Algemene situatie*" van 13 augustus 2021, wordt door de commissaris-generaal evenwel terecht geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Verzoekende partij werpt weliswaar op dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert niet actueel is, doch laat zij geheel na andersluidende informatie bij te brengen die aantoonst dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert niet (langer) correct is.

Verzoekende partij kan dan ook allerm minst volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Roma in Noord-Macedonië om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Immers wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekende partij haar bewering in Noord-Macedonië gediscrimineerd te zijn geweest niet aannemelijk maakt: *"Ook uw bewering in Noord-Macedonië te zijn gediscrimineerd kan weinig geloof worden gehecht gezien uw tegenstrijdige verklaringen erover met uw echtgenote. Als voorbeeld van discriminatie haalt u aan dat jullie geen oppas konden verkrijgen waardoor uw echtgenote niet kon werken (CGVS, p man p.8). Uw echtgenote haalt in tegenstelling tot die verklaring echter aan dat ze zelfs in het jaar dat jullie Noord-Macedonië hadden verlaten, nog gewerkt had (CGVS vrouw p.5). Bovendien haalt uw echtgenote aan dat jullie behalve de ene school die jullie vertelde dat ze volzet was, geen andere school meer bezocht hadden (CGVS vrouw p.14). Verwacht kan worden dat u meerdere scholen zou bezoeken om uw kinderen in te schrijven en zich niet zou neerleggen bij de eerste mededeling dat een school volzet is.*

Wat betreft uw verklaring dat jullie lang dienden te wachten in de wachtzaal bij de dokter, omdat jullie gediscrimineerd werden, dient te worden opgemerkt dat jullie wel steeds toegang hadden tot de gezondheidszorg in Noord-Macedonië (CGVS man, p. 16). Dat er langer gewacht moet worden in een wachtzaal kan omwille van allerlei redenen zijn, maar betekent daarom niet dat er gediscrimineerd werd. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van u en uw echtgenote, evenals uit de door jullie neergelegde stukken, blijkt dat jullie toegang hadden tot de gezondheidszorg in Noord-Macedonië (zie ingediende documenten nr 8; CGVS man p.15-17; CGVS vrouw p.15). Uit de door u en uw echtgenote gegeven voorbeelden blijkt allerm minst dat jullie in Noord-Macedonië werden gediscrimineerd." In haar verzoekschrift komt verzoekende partij niet verder dan een loutere herhaling van haar verklaringen inzake de moeilijkheden die zij kende omwille van haar Roma-afkomst, zonder evenwel voormelde vaststellingen, die haar bewering in Noord-Macedonië te zijn gediscrimineerd ondergraven, *in concreto* in een ander daglicht te stellen. Verzoekende partij toont dan ook niet aan gediscrimineerd te zijn geweest in Noord-Macedonië, laat staan dat zij aantoonst dat zij in Noord-Macedonië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van een daad van vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Wat betreft nog de verwijzing van verzoekende partij naar hun socio-economische situatie, merkt de Raad op dat dergelijke socio-economische overwegingen slechts relevant zijn in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. Dit betreft in essentie ernstige humanitaire omstandigheden of socio-economische behandelingen van uitzonderlijke aard die het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) en gepaard gaan met de onmogelijkheid om in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting te voorzien, waarbij de eventuele kwetsbaarheid van de verzoeker voor slechte behandeling evenals het vooruitzicht op een verbetering van zijn situatie binnen een redelijke termijn relevante

afwegingen uitmaken (EHRM, 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, § 254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 283 ; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 76 en § 92). In het dossier van verzoekende partij zijn er echter geen elementen aanwezig die bij een terugkeer naar haar land van herkomst een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekende partij aangetoond. Waar zij meent bij terugkeer in een toestand van verregaande deprivatie terecht te komen, onderstreept de Raad dat verzoekende partij in het verleden steeds kon voorzien in het levensonderhoud van haar gezin en dat er geen concrete elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat zij hiertoe niet langer in staat zal zijn bij terugkeer naar Noord-Macedonië. Het louter gegeven dat zij genoodzaakt was om in het zwart te werken en geen officieel werk had, doet hieraan geen enkele afbreuk. Zij het overigens opgemerkt dat zij één jaar officieel werk had, doch dat zijzelf besloot hiermee te stoppen omdat zij niet genoeg verdiende (notities CGVS, p. 8).

Ten slotte wijst de Raad er nog op dat inzake de gezondheidsproblemen van haar dochter An. in de bestreden beslissing terecht het volgende wordt gemotiveerd: *“Wat de gezondheidsproblemen van uw dochter A., An. (...) (o.v. (...)) betreft, dient te worden vastgesteld dat deze door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en NoordMacedonië, doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.”* Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen. Zoals hierboven reeds opgemerkt, maakt verzoekende partij immers niet aannemelijk dat zij omwille van hun Roma-afkomst geen toegang hadden tot de gezondheidszorg in Noord-Macedonië.

2.2.14. De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor het overige, in een poging de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen, blijft steken in loutere vergoelijkningen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.15. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Noord-Macedonië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.16. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 6), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 25 januari 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Rom en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.17. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van

verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.18. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.19. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.20. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT